

जे जे आपणासी ठावे, ते ते इतरांसी सांगावे
शहाणे करूनी सोडावे, सकळ जन

संरक्षापक्क संपादकः
कै. दैविदारशाव रसाळ

गोदातीर समाचार

संपादक
केशव धोणसे पाटील

नकाशातील खोटी रेषा, जगातील नवे भांडण!

जगाचा नकाशा हा भूगोलाचा धडा नाही; तो राष्ट्रांच्या अस्तित्त्वाचा दस्तऐवज आहे. नकाशावर आखलेली प्रत्येक सीमा ही एखाद्या देशाच्या सार्वभौमत्त्वाशी जोडलेली असते. म्हणूनच नकाशा चुकीचा असणे म्हणजे केवळ भौगोलिक चूक नव्हे, तर इतिहास, वास्तव आणि राष्ट्रांच्या अधिकारांशी केलेली प्रतारणा आहे. संयुक्त राष्ट्रांत ‘क्रेकट द मॅप’ या ठरावाला मिळालेले प्रचंड समर्थन त्यामुळेच महत्त्वाचे आहे. आफ्रिकेचा नकाशा दुरुस्त करण्यासाठी १६४ देशांनी या ठरावाच्या बाजूने मतदान केले, ही बाब जगाला स्पष्ट संदेश देणारी आहे. जगाचा नकाशा तयार करणाऱ्यांनी मनमानी करण्याचे दिवस आता संपले पाहिजेत. एखाद्या देशाचा भूभाग लहान दाखवणे, दुसऱ्याचा अनाटायी मोठा दाखवणे किंवा वादग्रस्त प्रदेश एखाद्या देशाच्या मालकीचा असल्याप्रमाणे दाखवणे, हे कोणत्याही परिस्थितीत स्वीकारता कामा नये. मॅकेंटर प्रोजेक्शनचे उदाहरण यासाठी पुरेसे आहे. समुद्रमार्गावरील दिशानिर्देशनासाठी उपयुक्त ठरलेली ही पद्धत पृथ्वीवरील भूभागांचे आकारमान दाखवताना मोठी विकृती निर्माण करते. विषुववृत्तापासून दूर असलेले प्रदेश प्रत्यक्षापेक्षा मोठे दिसतात. आफ्रिकेसारखा प्रचंड भूभाग तुलनेने लहान भासतो. प्रश्न असा आहे की, शतकानुशतके जगाकडे पाहण्याची आपली दृष्टीच जर चुकीच्या नकाशावर आधारलेली असेल, तर आपण जगाचे वास्तव किती अचूक समजून घेतले? नकाशा हा केवळ रेखाटन नसतो. तो मानसिकता घडवतो. मुलांच्या पाठ्यपुस्तकात एखादा भूभाग जसा दिसतो, तसा तो त्यांच्या मनात कायमचा ठसतो. डिजिटल नकाशावर एखादी सीमा जशी दिसते, तिला सामान्य माणूस तितक्याच सहजतेने सत्य मानतो. त्यामुळे नकाशातील विकृती ही फक्त तांत्रिक समस्या राहिलेली नाही; ती ज्ञानव्यवस्थेची समस्या बनली आहे. यापेक्षाही गंभीर प्रश्न म्हणजे आंतरराष्ट्रीय सीमांचा. जगात आज अनेक सीमावाद आहेत. दोन देश एखाद्या प्रदेशावर दावा करतात. अशा वेळी तिसऱ्या देशाने किंवा आंतरराष्ट्रीय संस्थेने वापरलेल्या नकाशात जर त्या प्रदेशाचा एकतर्फी समावेश केला, तर त्यातून राजनैतिक वाद निर्माण होणे स्वाभाविक आहे. नकाशातील चुकीची रेषा कधी कधी बंटुकीच्या गोळीपेक्षाही अधिक धोकादायक ठरू शकते; कारण गोळी एकदाच जखम करते, पण चुकीचा नकाशा पिट्यानपिट्या चुकीची धारणा निर्माण करू शकतो. भारताला या प्रश्नाचे गांभीर्य चांगलेच ठाऊक आहे. भारताच्या सीमांबाबत विविध देशांशी मतभेद आहेत. त्यामुळे भारताचा भूभाग कोणत्याही नकाशात चुकीचा दाखवला गेला, तर भारताने त्यावर आक्षेप घेणे साहजिकच आहे. पण हा प्रश्न केवळ भारतापुरता मर्यादित नाही. आज भारताचा भूभाग चुकीचा दाखवला जाईल, उद्या दुसऱ्या देशाचा; आणि परवा तिसऱ्या देशाचा. म्हणूनच नियम सार्वत्रिक असला पाहिजे, प्रत्येक देशाचा नकाशा अचूक, जबाबदार आणि वास्तवाधारित असला पाहिजे. यात आणखी एक महत्त्वाचा मुद्दा आहे. पृथ्वी गोलाकार आहे आणि तिला सपाट नकाशावर दाखवताना काही ना काही विकृती अपरिहार्य आहे. त्यामुळे कोणतेही एक नकाशा प्रोजेक्शन जगाचे अंतिम सत्य ठरू शकत नाही. भारतानेही ‘इक्वल एरिया’ अर्थात समान क्षेत्रफळ पद्धतीच्या व्यापक वापराला पाठिंबा देताना कोणत्याही एका विशिष्ट नकाशा पद्धतीला अंतिम मान्यता नसल्याचे स्पष्ट केले आहे. हा विवेकपूर्ण दृष्टिकोन आहे. मुद्दा ‘कोणता नकाशा सुंदर दिसतो?’ हा नाही. मुद्दा आहे तो कोणता नकाशा कोणत्या उद्देशासाठी अधिक अचूक माहिती देतो? क्षेत्रफळ दाखवायचे असेल तर एक पद्धत, दिशानिर्देशनासाठी दुसरी आणि सीमांचे अचूक चित्रण करण्यासाठी आणखी वेगळी पद्धत उपयोगी ठरू शकते. विज्ञानाला राजकीय सोयीचे रूप देण्याऐवजी राजकारणाने वैज्ञानिक अचूकतेचा आदर केला पाहिजे. आजच्या डिजिटल युगात हा प्रश्न आणखी गंभीर आहे. गुगलसारख्या डिजिटल नकाशांपासून शालेय पाठ्यपुस्तकांपर्यंत आणि कृत्रिम बुद्धिमत्तेपासून आंतरराष्ट्रीय संकेतस्थळांपर्यंत नकाशांचा वापर प्रचंड वाढला आहे. त्यामुळे चुकीचा नकाशा कोट्यवधी लोकांपर्यंत काही सेकंदांत पोहोचू शकतो. एका क्लिकने पसरलेली चुकीची सीमा नंतर दुरुस्त केली तरी तिच्यामुळे निर्माण झालेला गैरसमज सहज नाहीसा होत नाही. म्हणून संयुक्त राष्ट्रांच्या या उपक्रमकाडे केवळ आफ्रिकेच्या प्रतिनिधित्वाचा प्रश्न म्हणून पाहणे चुकीचे ठरेल. हा प्रश्न आहे तो जगाने स्वतःचे वास्तव किती प्रामाणिकपणे दाखवायचे? नकाशावर आफ्रिकेला न्याय मिळणे आवश्यक आहे. पण त्याचबरोबर भारताला, आशियाला, दक्षिण अमेरिकेला आणि जगातील प्रत्येक देशाला न्याय मिळणेही तितकेच आवश्यक आहे. कोणत्याही राष्ट्राच्या सीमा मनमानीने बदलणारा, भूभागाचे चुकीचे चित्रण करणारा किंवा एका देशाच्या दाव्याला सार्वत्रिक सत्य म्हणून मांडणारा नकाशा जगाच्या शांततेसाठी घातक आहे. कारण देशांमधील भांडणे अनेकदा जमिनीवर सुरू होतात; पण त्यांची बीजे नकाशावर पेरली जातात. म्हणूनच जगाने आता एक साधा नियम स्वीकारला पाहिजे. तो म्हणजे नकाशा अचूक असेल, तर संवादाला वाव राहतो; नकाशा खोटा असेल, तर संघर्षाला निमंत्रण मिळते. जगाला चुकीच्या रेषांची नव्हे, तर सत्याच्या रेषांची गरज आहे. नकाशे भांडणे पेटविण्याचे हत्यार न बनता राष्ट्रांना एकमेकांचे वास्तव समजून घेण्याचे माध्यम झाले पाहिजेत. ‘क्रेकट द मॅप’चा खरा अर्थ हाच की नकाशा दुरुस्त करा, वास्तव स्पष्ट करा आणि जगाला अनावश्यक संघर्षापासून वाचवा!

भारतीय इतिहासातील दोन मार्गदर्शक नेतृत्व-संशोधनात्मक विश्लेषण

नुकतीच २ ऑक्टोबर रोजी आपण राष्ट्रपिता महात्मा गांधी आणि माजी पंतप्रधान लाल बहादूर शास्त्री यांची जयंती साजरी केली. हा दिवस आधुनिक भारताच्या निर्मितीमधील दोन महत्त्वाचे घटक, ‘नैतिक अधिष्ठान’ आणि ‘प्रशासकीय दृढता’ यांचा वेध घेणारा ठरला. विसाव्या शतकाच्या सुरुवातीला जेव्हा संपूर्ण जग साम्राज्यशाही, वसाहतवाद आणि लष्करी बळाच्या प्रभावाखाली होते, तेव्हा भारतीय उपखंडात एका आगळ्यावेगळ्या सामाजिक-राजकीय प्रयोगाची पायाभरणी होत होती. महात्मा गांधी आणि भारताचे दुसरे पंतप्रधान लालबहादूर शास्त्री या दोन नेत्यांचा जन्म एकाच दिवशी होणे, हा केवळ काळाचा योगायोग नसून ती भारताच्या सांस्कृतिक आणि राजकीय उपजत ताकदीची एक गुंफण आहे. एक संशोधक म्हणून जेव्हा मी या दोन्ही नेत्यांच्या जीवनप्रवासाचा वेध घेतो, तेव्हा त्यांच्या विचारांतील साम्यस्थळे आणि मूल्याधिष्ठित नेतृत्वाची परंपरा आजच्या २१ व्या शतकातील जागतिक संकटांवर मात करण्यासाठी मार्गदर्शक ठरते.

दक्षिण आफ्रिका आणि ‘सत्याग्रह’

म. गांधी यांच्या विचारसरणीचा अभ्यास करताना, त्यांच्या सुरुवातीच्या आयुष्यातील दोन घटकांचे विश्लेषण करणे गरजेचे ठरते. त्यांचे बालपण पोरबंदरमध्ये अतिशय सामान्य वातावरणात गेले असले, तरी घरच्या शिस्तीमुळे त्यांच्यात आत्मपरीक्षणाची सवय निर्माण झाली. म.गांधीजींनी स्वतः ‘माझे सत्याचे प्रयोग’ या ग्रंथात नोंदवले आहे की, ‘श्रवण पितृभक्ती’ आणि ‘सत्यवादी हरिश्चंद्र’ या नाटकांनी त्यांच्या बालमनावर ‘सत्य’ आणि ‘कर्तव्य’ या दोन मूलभूत मूल्यांचे रोपण केले. ही नैतिक मूल्ये त्यांनी त्यांच्या जीवनात आत्मसात केली.

म. गांधीजी जेव्हा दक्षिण आफ्रिकेत गेले, तेव्हा तिथल्या पीटरमॅरित्झबर्ग रेल्वे स्थानकावरील वर्णद्विधी घटनेने त्यांच्या वैयक्तिक प्रवासाला एका जागतिक आंदोलनात रूपांतरित केले. पहिल्या वर्गाचे तिक्तीट असतानाही केवळ रंगावरून त्यांना गाडीबाहेर काढले जाणे, ही केवळ एक घटना नव्हती; तो प्रस्थापित व्यवस्थेच्या क्रूरतेचा पुरावा होता. ‘गांधी हेरिटेज पोर्टल’वरील अधिकृत माहितीवरून स्पष्ट होते की, म. गांधींनी तिथे केवळ प्रतिकार केला नाही, तर अन्यायाविरुद्ध लढण्यासाठी ‘नाताळ इंडियन कॉंग्रेस’ ची उभारणी केली. तिथेच त्यांनी ‘सत्याग्रह’ या संकल्पनेचे यशस्वी प्रायोगिक परीक्षण केले. शारीरिक बळाचा वापर न करता, केवळ नैतिक बळांने आणि आत्मत्वलेशे सहन करून समोरच्याचे मन परिवर्तन करणे, हा मानवी इतिहासातील एक क्रांतिकारी सामाजिक शोध होता.

ग्रामीण अर्थशास्त्र आणि ‘जनांदोलन’

१९१५ मध्ये म. गांधीजी जेव्हा भारतात परतले, तेव्हा त्यांचे राजकीय मार्गदर्शक गोपालकृष्ण गोखले

यांनी त्यांना दिलेला सल्ला अत्यंत महत्त्वाचा होता: भारताची वास्तविक स्थिती समजून घ्या. म. गांधींनी संपूर्ण देशाचा जो दौरा केला, तो एका समाजशास्त्रज्ञाच्या नजरेतून केला. त्यांनी पाहिले की, स्वातंत्र्यलढा हा केवळ सुशिक्षित आणि शहरी वर्गापुरता मर्यादित होता. भारताची खरी ऊर्जा शहरांत नसून, खेड्यापाड्यातील शेतकरी आणि मजुरांमध्ये आहे, हे त्यांनी ओळखले.

या निरीक्षणातून त्यांच्या जीवनशैलीत एक मोठा बदल झाला. त्यांनी पाश्चात्य पोशाखाचा त्याग करून साधी धोती (पंचा) परिधान केली. हा केवळ एक प्रतीकात्मक बदल नव्हता; तो देशातील गरीब आणि ग्रामीण जनतेशी तादात्म्य निर्माण करण्याचे एक प्रभावी मार्गही होता. १९१७ चा चंपारणचा नीळ उत्पादक शेतकऱ्यांचा लढा, १९१८ चा खेडा सत्याग्रह आणि अहमदाबादमधील गिरणी कामगारांचे आंदोलन हे म. गांधीजींच्या ‘तळागाळातील नेतृत्वाचे’ उत्तम उदाहरणे आहेत. या प्रयोगांमुळे भारताच्या स्वातंत्र्यलढ्याचे रूपांतर एका अर्थांग ‘जनांदोलनात’ झाले.

१९२० चे असहकार आंदोलन, १९३० चा दांडी येथील सविनय कायदेभंग आणि १९४२ चे ‘भारत छोडो’ आंदोलन या तिन्ही मोठ्या कालखंडांकडे पाहिले तर एक गोष्ट स्पष्ट होते, गांधीजींनी प्रत्येक आंदोलनात नैतिकतेला सर्वोच्च स्थान दिले. चौरीचौरा येथील हिंसक घटनेनंतर असहकार आंदोलन मागे घेण्याचा त्यांचा निर्णय हा ‘अहिंसेच्या तत्त्वाशी’ प्रामाणिक राहण्याचा एक धाडसी निर्णय होता. दांडी यात्रेत त्यांनी ‘मीठ’ या अत्यंत साध्या, जीवनावश्यक घटकाला आंदोलनाचे केंद्र बनवले, जे त्यांच्या अचूक रणनीतीचे निदर्शक होते. स्वातंत्र्यासोबतच त्यांनी अस्पृश्यता निवारण आणि ‘ग्रामस्वराज्य’ म्हणजेच खेड्यांच्या आर्थिक स्वावलंबनाचा जो आराखडा मांडला, तो आजही भारताच्या शाश्वत विकासासाठी अत्यंत महत्त्वाचा मानला जातो.

लालबहादूर शास्त्री: साधेपणा आणि संघर्ष

महात्मा गांधीजी मांडलेल्या साधेपणाच्या आणि नैतिकतेच्या सिद्धांताला प्रशासकीय आणि राजकीय

पालकांनी पाल्यांना पुरेसा वेळ द्यावा!

ज्यातून अशांची मुलं पुढं जातातच.

शिक्षक...शिक्षक आपल्या वर्गातील विद्यार्थ्यांना शिकवतात. त्यासाठी पुरेसा वेळ देतात. ते एकएका विद्यार्थ्याला वेळ देतात. ज्यातून त्याच्या वर्गातील मुलं पुढे जातात. त्यांची प्रगती होते. परंतु हे जरी खरं असलं तरी काही मुलं ही निश्चितच मागं राहतात. त्याचं कारण आहे पुरेसा विद्यार्थ्यांना वेळ देणं. ज्या मुलांना, पालक, शिक्षक कोणता इतर सर्व घटक पुरेसा वेळ देत असतात. उदाहरण घायचं असेल तर थॉमस अल्वा एडीसनचं देता येईल. त्यांचे वेगवेगळे प्रश्न ऐकून हाताश झालेल्या शिक्षकांनी त्याला वर्गातून खरंलार हाकलून लावले. त्याच्याजवळ शाळा सोडल्याचा दाखला दिला व एक चिठ्ठी लिहिली की, ज्या चिठ्ठीत लिहिलं होतं, ‘आपला मुलगा शाळा शिकविण्याच्या व शाळेत बसू देण्याच्या लायक नाही. आजपासून आम्ही त्याला शाळेत बसू देणार नाही.’

ती चिठ्ठी....ती चिठ्ठी पाहताच त्याची आई हाताश झाली नाही. तशी ती

शिकली नव्हतीच. ती काय शिकविणार होती आपल्या मुलाला. परंतु तिने आपल्या मुलाचा अपेक्षभंग होवू दिला नाही. ती दररोज कामाला जायची व सायंकाळी घरी आल्यावर आपल्या मुलाला घेवून बसायची. त्यातच तो जे जे प्रश्न करायचा. त्याची उत्तरं शोधून ती त्याला द्यायची. ज्या बहुमुल्य वेळ देण्यातून तिचा मुलगा घडला व तो जागतिक स्तराचा शास्त्रज्ञ बनला. परंतु ही प्रक्रिया आजच्या काळात कोणाचीच आई करीत नाही. पर्यायानं सांगायचं झाल्यास तोच मुलं पुढे जात असतात व उच्चतम अर्हताही प्राप्त करीत असतात. ज्यांना पालक, शिक्षक पुरेसा वेळ देत असतात. ज्या मुलांना पालक पुरेसा वेळ देवू शकत नाहीत ती मुलं मागांच राहतात. अभ्यास आणि सर्व गोष्टीत.

आपल्या मुलांना वेळ देणं. ही एक प्रक्रिया आहे. शिक्षक, पालकांचे आपल्या मुलांना वेळ देणे. ही देखील एक प्रक्रियाच आहे. परंतु आज पुरेसा वेळ देण्याची प्रक्रिया ही घडत नाही. त्याचं कारण आहे, पालकांची मुलं. आज महागाई आहे व महागाईत सर्वच

पातळीवर प्रत्यक्ष जगणारे नेतृत्व म्हणजे लालबहादूर शास्त्री. २ ऑक्टोबर १९०४ रोजी उत्तर प्रदेशातील मुघलसराई येथील एका अत्यंत गरीब कुटुंबात त्यांचा जन्म झाला. त्यांचे वडील शाळेत शिक्षक होते, ज्यांचे निधन लाल बहादूर शास्त्री केवळ दीड वर्षांचे असताना झाले. आईने मोठ्या संघर्षातून त्यांचे संगोपन केले. वाराणसीत हायस्कूलचे शिक्षण घेत असताना, गरिबीमुळे त्यांच्याकडे अनेकदा चपला

खरेदी करण्यासाठीही पैसे नसायचे. त्यामुळे उन्हाळ्याच्या कडक उन्हात रस्ते तापलेले असतानाही ते अनव-णी पायाने कित्येक मैल चालत शाळेत जाणाऱ्या या बालकाच्या मनात गरिबीने हतबलता नाही, तर एक तीव्र स्वाभिमान आणि जिद्द निर्माण केली.

वाराणसीच्या काशी विद्यापीठातून शिक्षण पूर्ण

केल्यानंतर त्यांना मिळालेली ‘शास्त्री’ (विद्वान) ही पदवीच लोकांच्या मनात त्यांचा नावाचाच एक भाग म्हणून रुजली आहे. स्वातंत्र्यलढ्यात उडी घेतल्यानंतर त्यांनी आपल्या आयुष्यातील मौल्यवान ७ वर्ष काळ तुरुंगात घालवला, ज्यामुळे त्यांचे नेतृत्व अधिक परिपक्व आणि कणखर बनले.

‘जय जवान, जय किसान’ आणि खंबीर नेतृत्व

पंडित नेहरूंच्या निधनानंतर जेव्हा शास्त्रीजींनी

पंतप्रधानपदाची सूत्रे हाती घेतली, तेव्हा त्यांचा

कार्यकाळ केवळ १९ महिन्यांचा लाभला. परंतु, हा काळ

भारतीय इतिहासातील सर्वात मोठ्या आव्हानांचा काळ

होता. देशात लागोपाठ पडलेले दुष्काळ, अन्नधान्याची

असलेले अवलंबित्व, या पार्श्वभूमीवर त्यांनी या

संकटावर मात करण्यासाठी देशातील जनतेला

आठवड्यातून एक दिवस उपवास करण्याचे आवाहन

केले. एक नेता जेव्हा स्वतःच्या घरातून या नियमाची

अंमलबजावणी करतो, तेव्हा संपूर्ण देश त्याच्या पाठीशी

उभा राहतो, हे शास्त्रीजींनी दाखवून दिले.

नेमक्या याच नाजूक परिस्थितीत १९६५ मध्ये पाकिस्तानने भारतावर युद्ध लादले. शांत आणि लहान शरीरयष्टीचे दिग्गगारे शास्त्रीजी या लष्करी संकटात अत्यंत कठोर प्रशासक बनले. त्यांनी भारतीय लष्कराला तात्काळ आणि स्पष्ट आदेश दिले की, केवळ सीमेचे रक्षण करू नका, तर शत्रूच्या हद्दीत घुसून उत्तर द्या. भारतीय सैन्याने लाहोरपर्यंत धडक मारत हा लढा जिंकला. या युद्धाने देशाला दोन महत्त्वाचे स्तंभ दिले, सीमेवर रक्ताचे पाणी कणपारा सैनिक आणि शेतात घाम गाळून देशाचे पोट भरणारा शेतकरी. या दोन घटकांना

एकत्र गुंफणारा ‘जय जवान, जय किसान’ हा त्यांचा नारा भारताच्या संरक्षणाचा आणि स्वावलंबनाचा पाया बनला. १० जानेवारी १९६६ रोजी ताश्कंद येथे शांतता करारावर स्वाक्षरी केल्यानंतर, ११ जानेवारीच्या पहाटे त्यांचे झालेले आकस्मिक निधन हा देशासाठी एक मोठा धक्का होता. गौरगोत्तर त्यांना ‘भारतरत्न’ या सर्वोच्च सन्मानाने गौरविण्यात आले.

२१ व्या शतकातील प्रासंगिकता:

संशोधनात्मक विश्लेषण

आज जेव्हा आपण २१ व्या शतकातील जागतिक परिस्थितीचे विश्लेषण करतो, जिथे युद्धे, हवामान बदल राजकीय भ्रष्टाचार आणि मानवी मूल्यांचा न्हास, यांसारखी संकटे तीव्र झाली आहेत, तेव्हा म. गांधीजी आणि शास्त्रीजी यांचे विचार इतिहास नाहीत, तर ते भविष्यातील उपाय आहेत. संयुक्त राष्ट्रांनी २ ऑक्टोबर हा दिवस ‘आंतरराष्ट्रीय अहिंसा दिन’ म्हणून घोषित करणे, हे गांधीवादी तत्त्वज्ञानाच्या जागतिक स्वीकाराहर्तेचे प्रतीक आहे.

दुसरीकडे, लालबहादूर शास्त्री यांच्या सार्वजनिक जीवनातील साधेपणा आणि वैयक्तिक प्रामाणिकतेचे अनेक उद्देख आढळतात. पंतप्रधानपदासारख्या सर्वोच्च घटनात्मक पदावर असतानाही त्यांनी वैयक्तिक गरजांसाठी कर्ज घेतल्याचे आणि त्यांच्या निधनानंतर ते कर्ज त्यांच्या कुटुंबाने फेडल्याचे उदाहरण त्यांच्या वैयक्तिक आर्थिक स्थितीचे प्रतीक म्हणून सांगितले जाते. तसेच साधे जीवन जगण्याची आणि उपलब्ध वस्तूंचा काटकसरीने वापर करण्याची त्यांची वृत्ती त्यांच्या सार्वजनिक प्रतिमेचा महत्त्वाचा भाग होती.

स्मरणपासून आचरणाकडे

थोडक्यात सांगायचे तर, राष्ट्रपिता महात्मा गांधी यांनी ज्या नैतिक मूल्यांवर आणि सत्याग्रहाच्या सिद्धांतावर भारताच्या स्वातंत्र्याचा पाया रचला, त्याच पायावर लालबहादूर शास्त्री यांनी आपल्या लहानशा कार्यकाळात समर्थ, स्वावलंबी आणि कणखर भारताची इमारत उभी केली. म्हणूनच दरवर्षी २ ऑक्टोबर हा दिवस केवळ या दोन महान व्यक्तित्त्वांच्या आठवणींना उजाळा देण्याचा नाही, तर आजच्या प्रशासनाने, राजकीय वर्गाने आणि तरुण पिढीने त्यांच्या जीवन-मूल्यांचा दैनंदिन जीवनात स्वीकार करणे आवश्यक आहे. जेव्हा सार्वजनिक आणि वैयक्तिक जीवनात प्रामाणिकपणा आणि सत्याचा मार्ग अवलंबला जाईल, तेव्हाच या दोन महापुरुषांचे स्मरण खऱ्या अर्थाने सार्थ ठरेल.

–डॉ. गोपाळ मोहनराव कदम,

(चौफ रिसर्च सार्विट्रिट)
मु. पो. लिंबगाव (रे. स्टे.),
ता. जि. नांदेड,

आपली मुलं मागं पडू नये यासाठी. काही पालक असे असतात की मला माझ्या मुलाच्या शिक्षणातील काही समजत नाही. मी काय करणार. असेही म्हणतात. परंतु त्यांनी थॉमस अल्वा एडीसनची गोष्ट लक्षात घ्यावी. ज्या थॉमसच्या अशिक्षीत आईने, त्याला शाळेतून हाकलून लावल्यानंतर आपल्याला काहीच येत नाही. हा विचार करून जर थॉमसकडे लक्ष दिलं नसतं, तर थॉमस एडीसन शास्त्रज्ञही बनला नसता.
उसरं उदाहरण आहे, शिवाजी महाराजांचं. शिवाजीचे वडील शहाजीराजे हे शिवराय जेव्हा लहान होते, तेव्हा सतत युद्धात गुंतून राहात असत. त्यावेळस जिजामतेनीच शिवरायांना शिकवलं. हेच उदाहरण नाही तर पुर्वीच्या काळात सतत कोणत्या ना कोणत्या कारणांनं बाहेर असणारी पुरुष जात. आईच घरी मुलींना योग्य ते शिक्षण देत असे. त्यांना शिकवीत असे. ज्यातून मुलामुलींचा त्या काळात विकास करता आला. हे एका महिलेनंच केलेलं काम आहे. तेव्हा चूल आणि मूल हीच पद्धती असल्यानं मरिलानी आपल्या मुलांवर संस्कार करण्यासाठी दिलेला वेळ बरोबर होता. आता मास समाज सुधारला. आता समानता आल्यानं स्त्री व पुरुष हे दोघेही घटक कामाला जात असतात. माहितच आहे की त्यांच्याकडे आपल्या मुलांकडे लक्ष द्यायला पुरेसा वेळ नाही. परंतु असं जरी असलं तरी सर्वच आईवडीलांनी वेळेचा वेळ काढून आपल्या पात्यांकडू पुरेसा तरी वेळ द्यावा. ज्यातून मुलांचा विकास होवू शकेल. यात शंका नाही. तर्च मुलं घडतील व त्यातून कोणी थॉमस एडीसन तर कोणी शिवाजी देखील तयार होवू शकेल. हे तेवढंच खरं.

–अंकुश शिंगाडे

नागपूर
मो. ९३७३३५९४५०

नको झुलू झोक्यात तुलनेच्या

स्वतःशी तुलना करून आनंदाने जगतात. परंतु बहुतांशी लोक, आपल्या जीवनाची तुलना इतरांशी करून, तुलनेच्या होडीत बसून जीवनाचा किनारा गाठण्याचा प्रयत्न करतात व दुःख हाताने ओढून घेतात.

रामायणामध्ये असे अनेक पात्र आपल्या लक्षात येतात की, ज्यांनी आपले सुखी जीवन, इतरांसोबत तुलना केल्यामुळे, स्वतः हाताने दुःखात ढकलेले दिसून येते.सुखाचे क्षण तुलना नावाच्या अग्रित माणूस हाताने भस्म करतो व त्याला पदरात दुःख झेलावे लागते व मग माणूस दुःखी होऊन, सुखाला, नशिवाला दोष देत असतो.

तुझे आहे तुजपाशी, परी तू जागा चुकलाशी असे म्हटल्या प्रमाणे, सुख आपल्या हातात असून, ते आपल्या मानण्यावर असून, केवळ आपण इतरांच्या जीवनाकडे पाहून, व आपल्या सुखाची व्याख्या इतरांसोबत तुलना करून तयार होत असल्याने, आपल्या जीवनात दुःख निर्माण होते. याउलट बऱ्याचदा, एखादा एका डोळ्याने आंधळा माणूस, दोन्ही डोळ्याने आंधळा असलेल्या माणसाकडे

पाहून सुद्धा, आनंद व्यक्त करतो किंवा किमान आपल्याला जग पाहायला ईश्वराने एक तरी डोळा दिला आहे यात समाधान मानतो. म्हणजे तो त्याची तुलना दोन्ही डोळे असलेल्या व्यक्तीशी न करत, आहे त्यात समाधान मानतो. महाभारत, रामायण, व इतिहासातील असे अनेक दाखले आपणास देता येतील किंवा असे अनेक पात्र सांगता येतील की ज्यांनी आपली सुखी जीवन केवळ इतरांच्या तुलनेत भस्मसात केले आहेत. आजचा माणूस सुद्धा तेच करताना दिसून येतो आहे.

आजही समाजात जीवन जगताना, अनेक लोक भूतकाळातील त्याच पात्रांचा वारसा, म्हणजेच तुलनेचे जू आपल्या खांद्यावर घेऊन व त्या जुवा खाली आपल्या सुखाची होळी करताना दिसून येतात. बऱ्याचदा आपले जीवन आपल्या पात्र ते व क्षमतेनुसार जगून आपणास सुखी करता येते.परंतु स्व जीवनाची इतरांशी तुलना करून सुखाचे क्षण हाताने वाया घालवल्याने, पदरात केवळ दुःख पडते. आपण आज वर्तमानात सुद्धा भूतकाळातील काही अविवेकी मूल्य घेऊन जात असल्याने, आपले

जीवन दुःखी झाल्याचे लक्षात येते.बऱ्याचदा जीव घेनी तुलना आपल्या जीवनातील आनंद हिरावून घेते व त्यात दुःखाचे रंग भरते. यात नशीब किंवा दैव यांचा दोष नसून, संपूर्णपणे आपला स्वतःचा दोष असतो.आपण सुखी समाधानाने न जगता केवळ मित्रांसोबत, नातेवाईकांसोबत, तुलना करून, आपले आयुष्य जगतो, व इतरांन एवढे किंवा इतरांसारखे आपल्याला नाही मिळाले, तर मग आपल्या जीवनात दुःख आणि दुःख जीवनाच्या वाटेवर पसरत असते. आपल्या सुखाचा लंबक तुलनेच्या हातात दिल्याने, आयुष्य नावाच्या इमारतीचे बांधकाम बिघडत असते. किंवा आपण वास्तवाला नजरेआड करून, तुलनेच्या झोक्यात बसल्याने आपल्याला तुलनेची हवा नीट व तार्किक पद्धतीने विचार करू देत नाही याचा वाईट परिणाम म्हणून आपल्या जीवनात केवळ दुःखाचा प्रवेश होतो. म्हणून, नको झुलू झोक्यात,

मानवा विचित्र तुलनेच्या,

जातील क्षण निसटून हातून रे,

सुखी जीवनाच्या.

–प्रा. अमित शिंदे

मु. पो. रोही पिंपळगावता,
मुखेड, जि. नांदेड
मो. ९७६८५९०४६

किनवटमध्ये राष्ट्रीय महामार्गावरील अतिक्रमणे हटविण्यासाठी नोटिसा जारी

किनवट (प्रतिनिधी)- राष्ट्रीय महामार्ग क्रमांक १६१ अ (कोठारी ते धनोडा) वरील किनवट परिसरातील रस्त्याच्या हद्दीतील अतिक्रमणांवर अखेर प्रशासनाचा हातोडा पडणार आहे. राष्ट्रीय महामार्ग उपविभाग भोकरच्यावतीने संबंधित अतिक्रमणधारकांना नोटिसा बजावण्यात आल्या आहेत. ११ ऑक्टोबरपर्यंत स्वतःहून अतिक्रमणे काढून घेण्याचे निर्देश देण्यात आले आहेत. रस्त्यावरील वाढते अपघात

रोखण्यासोबतच सुरक्षेच्या दृष्टीने सर्वोच्च न्यायालयाने महामार्गालगतची अनधिकृत बांधकामे निष्कासित करण्याचे स्पष्ट आदेश दिले आहेत. या धर्तीवर नांदेड जिल्हाधिकाऱ्यांच्या प्राप्त पत्रानुसार ही कारवाई केली जात आहे. पत्रानुसार किनवट-माहूर रस्त्यावरील अय्यपा स्वामी मंदिर ते डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर चौक या मार्गावरील ३० मीटर हद्दीतील (रस्त्याच्या मध्यापासून १५ मीटर) अतिक्रमणे तसेच डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर चौक ते अशोक स्तंभ

या मार्गावरील १८ मीटर हद्दीतील (रस्त्याच्या मध्यापासून ९ मीटर) अतिक्रमणे काढून घेण्याबाबत सोमवार, दि. ५ ऑक्टोबर रोजी सर्व अतिक्रमणधारकांना नोटिसा बजावण्यात आल्या आहेत. प्रशासनाने बजावलेल्या नोटीसनुसार ११ ऑक्टोबरपर्यंत अतिक्रमणे स्वतःहून न हटवल्यास दि.१२ ऑक्टोबरपासून प्रशासकीय यंत्रणेमार्फत बुलडोझर चालवून अतिक्रमणे हटवण्यात येतील.तसेच या कारवाईसाठी येणारा सर्व खर्च आणि इतर कायदेशीर जबाबदारी संबंधित अतिक्रमणधारकांचीच असेल, असा स्पष्ट इशारा राष्ट्रीय महामार्ग उपविभाग भोकरचे उपविभागीय अधिकारी यांनी दिला आहे. या कारवाईच्या पार्श्वभूमीवर पोलीस प्रशासन, तहसील कार्यालय, महावितरण आणि संबंधित कंत्राटदार कंपनीला आवश्यक यंत्रसामग्री सज्ज ठेवण्याचे आदेश देण्यात आले आहेत. अतिक्रमणे हटविण्याबाबत प्रशासनाने संबंधित मालमत्ताधारक कोण याची खातरजमा न करता सरसकट फर्म, दुकानांच्या नावे मोघम स्वरूपाच्या नोटिसा बजावल्या आहेत. यामुळे प्रत्यक्ष अतिक्रमणे हटविताना प्रशासनाला कसरत करावी लागणार आहे.

नांदेडमध्ये आजपासून कनकेश्वरी देवीच्या 'गुरु महिमा सत्संगा'चे आयोजन

नांदेड (प्रतिनिधी)- सद्गुरू सेवा समितीच्या वतीने शहरातील डॉ. शंकरराव चव्हाण सभागृह येथे महामंडलेश्वर श्री कनकेश्वरी देवी यांच्या उपस्थितीत 'गुरु महिमा सत्संग' आयोजन करण्यात आले आहे. हा आध्यात्मिक सोहळा ६ ते १० ऑक्टोबर २०२६ या कालावधीत दररोज दुपारी ३ ते सायंकाळी ६ वाजेपर्यंत डॉ. शंकरराव चव्हाण सभागृह नांदेड येथे होणार आहे.

या सत्संगाच्या माध्यमातून नांदेड व परिसरातील भाविकांना महामंडलेश्वर श्री कनकेश्वरी देवी यांच्या मुखातून गुरु महिमा, आध्यात्मिक विचार आणि जीवनमूल्यांचे मार्गदर्शन ऐकण्याची संधी मिळणार आहे. त्यामुळे या सोहळ्याबाबत भाविकांमध्ये उत्सुकता निर्माण झाली आहे. सद्गुरू सेवा समितीच्या वतीने आयोजित करण्यात आलेल्या या सत्संग सोहळ्याचा लाभ नांदेड शहरासह परिसरातील अधिकाधिक भाविकांनी घ्यावा, असे आवाहन आयोजकांनी केले आहे.

कवयित्री पडलवार यांच्या कवितेतून स्त्रीच्या अस्मितेचा बुलंद स्वर -डॉ. जगदीश कदम

उज्वला पडलवार यांच्या 'विद्रोह प्रेमाचा' काव्यसंग्रहाचे प्रकाशन

नांदेड (प्रतिनिधी)- प्रेम हा केवळ भावनेचा विषय नसून तो मानवी जगण्याशी आणि सामाजिक वास्तवाशी जोडलेला व्यापक अनुभव आहे. पुरुषप्रधान चौकटींना छेद देत कवयित्री उज्वला पडलवार यांच्या कवितेतून स्त्रीच्या अस्मितेचा बुलंद स्वर उमटतो, असे प्रतिपादन ज्येष्ठ साहित्यिक डॉ. जगदीश कदम यांनी केले.

कार्यक्रमाच्या अध्यक्षस्थानी डॉ. प्रवीण पाटील होते. यावेळी कवी शिवाजी अंबुलगेकर व कॉ. विजय गाभणे यांची प्रमुख उपस्थिती होती. डॉ. कदम यांनी पडलवार यांच्या कविता आत्मसमर्पण करणाऱ्या नसून स्वतःचा शोध घेणाऱ्या आणि अन्यायाविरुद्ध प्रश्न उपस्थित करणाऱ्या असल्याचे सांगितले.डॉ. प्रवीण पाटील यांनीही बदलती जातपात व्यवस्था आणि शोषितांच्या प्रश्नांवर या काव्यसंग्रहातून पवेदशशील भाष्य झाल्याचे नमूद केले. कार्यक्रमाचे प्रास्ताविक अभीदा प्रकाशनच्या प्रा. डॉ. विजया दादेल

यांनी केले, तर सूत्रसंचालन राम तरटे यांनी केले. आभार डॉ. भगवान सूर्यवंशी यांनी मानले. या सोहळ्यास नांदेडमधील साहित्यिक, सामाजिक व विविध क्षेत्रातील मान्यवर मोठ्या संख्येने उपस्थित होते.

कलाल समाजाच्यावतीने विशेष सत्कार
कवयित्री उज्वला पडलवार यांच्या 'विद्रोह प्रेमाचा' या काव्यसंग्रहाचा प्रकाशन सोहळा उत्साहात पार पडला. या निमित्ताने कलाल समाजाच्या वतीने कवयित्री उज्वला पडलवार यांचा सत्कार करून त्यांच्या साहित्यिक कार्याचा गौरव करण्यात आला.

यावेळी राष्ट्रीय कलाल, गौड समाज युवा संघर्ष समितीचे महाराष्ट्र प्रदेशाध्यक्ष सुनिल अनंतवार यांच्या पुढाकाराने कलाल समाजाच्या वतीने कवयित्री उज्वला पडलवार यांचा पुष्पगुच्छ देऊन सत्कार करण्यात आला. यावेळी बोलताना सुनिल

अनंतवार म्हणाले, उज्वला पडलवार यांचा 'विद्रोह प्रेमाचा' हा केवळ कवितासंग्रह नाही, तर प्रेम, स्त्री-अस्मिता, सामाजिक वास्तव, संघर्ष आणि मानवी संवेदनांना शब्द देणारा साहित्यिक आवाज आहे. आपल्या समाजातील प्रतिभेला आणि साहित्यिकांना प्रोत्साहन देणे ही आपली सामूहिक जबाबदारी आहे. उज्वला पडलवार यांनी आपल्या लेखणीतून समाजाच्या जिवंत प्रश्नांना भिडण्याचे धाडस केले असून त्यांच्या या साहित्यिक योगदानाचा कलाल समाजाला निश्चित अभिमान आहे.

त्यांच्या लेखणीतून व्यक्त होणाऱ्या संवेदना आणि विद्रोही विचारांना समाजाने वाचले, समजून घेतले आणि पुढे नेले पाहिजे. 'प्रेमाचा विद्रोह' या काव्यसंग्रहाला वाचकांचा मोठा प्रतिसाद मिळेल आणि उज्वला पडलवार यांची साहित्यिक वाटचाल अधिक समृद्ध होईल, असा विश्वास आहे, असेही सुनिल अनंतवार यांनी सांगितले.

पंतोजी सोमठाणकर यांची तालुकाध्यक्षपदी निवड

उमरी (प्रतिनिधी)- नांदेड येथे ४ ऑक्टोबर २०२६ रोजी राष्ट्रीय आदिवासी मनेवारालु महासंघाची बैठक आयोजित करण्यात आली होती. या बैठकीत जिल्हा व तालुकानिहाय कार्यकारिणी जाहीर करण्यात आली. यामध्ये उमरी तालुक्याच्या तालुकाध्यक्षपदी पंतोजी बालाजीराव सोमठाणकर यांची सलग चौथ्यांदा निवड करण्यात आली.

पंतोजी सोमठाणकर यांनी गेल्या वीस वर्षांपासून समाजाच्या विविध प्रश्नासाठी तसेच समाजहितासाठी सातत्याने कार्य केले आहे. समाजातील विविध अडीअडचणी सोडविण्यासाठी ते सदैव प्रयत्नशील असून, जाती-पातीच्या परीकांचे जाऊन सर्व समाजवटकांना सोबत घेऊन काम करणारे आदर्श व्यक्तिमत्त्व म्हणून त्यांची ओळख आहे.

बेलदार समाजाची नांदेड तालुका कार्यकारिणी जाहीर

नांदेड (प्रतिनिधी)- बेलदार समाज विकास संस्थेच्या नांदेड तालुकाध्यक्षपदी शरद बुरपळे, उपाध्यक्षपदी मीनाक्षी सगर तर सचिवपदी लक्ष्मण वडमिले यांची सर्वानुमते निवड करण्यात आली.

निळा रोड येथील अनिल लॉन्स येथे संस्थेचे अध्यक्ष राम आचेमवाड यांच्या अध्यक्षतेखाली बैठक घेण्यात आली. यावेळी प्रमुख पाहुणे म्हणून समाजरत्न कोंडीबा बुरपळे, संस्थेचे सचिव आत्माराम वगमावाड यांची प्रमुख उपस्थिती होती.

तालुका कार्यकारिणीत सहसचिवपदी अॅड. गोविंद गुजरावाड, कोषाध्यक्षपदी आरती गोणे, तर सदस्यपदी गणेश राऊतवार, रवींद्र सार, लक्ष्मण आचेमवाड, साईनाथ मंदावाड,

अंतेश्वर मंडले, बालाजी मंदावाड यांची सर्वानुमते निवड करण्यात आली.

बेलदार समाजाच्या सर्वांगीण विकासासाठी जिल्ह्यात समाजबांधवांनी संघटित होणे ही काळाची गरज असल्याचे मत यावेळी प्रमुख पाहुणे कोंडीबा बुरपळे यांनी व्यक्त केले. त्यांनी नवनिर्वाचित पदाधिकाऱ्यांना शुभेच्छा दिल्या. संस्थेचे सचिव आत्माराम वगमावाड यांनी प्रस्ताविकातून संस्थेच्या कार्याचा आढावा सादर करून निवड प्रक्रिया पार पाडली.

नवनिर्वाचित उपाध्यक्ष मीनाक्षी सगर, लक्ष्मण वडमिले, अॅड. गोविंद गुजरावाड, नारायण गोणे यांनी मनोगत व्यक्त करून समाजकार्य पुढे नेण्याचे आश्वासन दिले. कार्यक्रमाचे सूत्रसंचालन प्रा. संतोष आमनवाड यांनी केले, तर आभार प्रल्हाद आयनेले यांनी मानले. कार्यक्रमास नांदेड शहर व तालुक्यातील समाजबांधव मोठ्या संख्येने उपस्थित होते. कार्यक्रमासाठी डॉ. जोनेश्वर वडमिलवार यांनी विनामूल्य जागा उपलब्ध करून दिली.

'समरगंध'ला तापी-पूर्णा राष्ट्रीय उत्कृष्ट कवितासंग्रह पुरस्कार

नांदेड (प्रतिनिधी)- शिवचरण उज्जैनकर फाऊंडेशन, जळगाव यांच्या वतीने आयोजित चौथ्या अखिल भारतीय शिव मराठी साहित्य तालेकनात कवयित्री अंजली कानिंदे यांच्या 'समरगंध' या कवितासंग्रहाला 'तापी-पूर्णा राष्ट्रीय उत्कृष्ट कवितासंग्रह पुरस्कार' प्रदान करण्यात आला.

अभिजात मराठी गौरव दिनाच्या निमित्ताने त्र्यंबकेश्वर येथील संतश्रेष्ठ निवृत्तीनाथ महाराज साहित्यनगरी व आदिशक्ती मुक्तार्थ व्यासपीठावर शनिवारी हा पुरस्कार प्रदान करण्यात आला. 'समरगंध'ला मिळालेला हा पहिलाच राष्ट्रीय पुरस्कार आहे.

उमरी शहरातील ३० भटक्या श्वानांचे लसीकरण व उपचार

उमरी (प्रतिनिधी) -नगर परिषदेच्या नगराध्यक्षा सौ. शकुंतला भगवान मुदिराज व उपाध्यक्ष कैलास देशमुख गोरटेकर यांच्या मार्गदर्शनाखाली तसेच मुख्याधिकारी श्रीमती सोनाली बसवाल यांच्या नियंत्रणात उमरी शहरातील भटक्या श्वानांना पकडून त्यांच्यावर लसीकरण व आवश्यक उपचार प्रक्रिया करण्यात आली.

या मोहिमेअंतर्गत शहरातील नवीन डॉ. आंबेडकर नगर परिसर, नागझरी, व्यंकटेश नगर परिसर, सदानंद बाबा महाराज मंदिर परिसर, बाजार गल्ली, साईबाबा गल्ली तसेच डॉ. आंबेडकर नगर, पोलीस स्टेशन परिसर जुने गाव परिसरातील एकूण ३० भटक्या श्वानांना प्रशिक्षित पथकाच्या मदतीने सुरक्षितरीत्या पकडून त्यांचे लसीकरण व आवश्यक उपचार प्रक्रिया करण्यात आली.

या मोहिमेत नगर परिषद उमरीचे

माधव जमदाडे, पाणीपुरवठा व स्वच्छता अभियंता, कैलास यमेलवाड अभियंता, गणेश मदन वरिष्ठ लिपीक, आकाश खंदारे पाणीपुरवठा व स्वच्छता सहायक तसेच नगर परिषदेचे कर्मचारी सहभागी झाले होते.

भटक्या श्वानांपासून नागरिकांना होणारा त्रास कमी करणे, रेबीजसारख्या आजारानाचा प्रसार रोखणे तसेच श्वानांच्या आरोग्याची योग्य काळजी घेणे हा या मोहिमेचा प्रमुख उद्देश आहे. शहरातील इतर भागातही ही मोहीम टप्प्याटप्प्याने राबविण्यात येणार आहे.

नागरिकांनी या मोहिमेस सहकार्य करावे, असे आवाहन नगराध्यक्षा सौ. शकुंतला भगवान मुदिराज, उपाध्यक्ष कैलास देशमुख गोरटेकर व मुख्याधिकारी श्रीमती सोनाली बसवाल यांच्या वतीने करण्यात आले आहे.

वडिलांचे छत्र हरवलेल्या ओंकारला डॉक्टर होण्यासाठी काँग्रेसचे तिरुपती पाटील कोंढेकर यांची ५१ हजार रुपये मदत

अर्धापूर (प्रतिनिधी)- शिक्षण हे असे शब्द आहे, ज्याच्या जोरावर आपण जग बदलू शकतो. या विचाराला सार्थ ठरवत जिद्द, चिकाटी आणि आर्त्त्या अपार कष्टांच्या जोरावर अत्यंत प्रतिकूल परिस्थितीवर मात करत तालुक्यातील देगाव येथील ओंकार नागोराव जाधव या गुणवंत विद्यार्थ्याने एमबीबीएस वैद्यकीय शिक्षणापर्यंत मजल मारली आहे. मात्र, वैद्यकीय शैक्षणिक फी व वसतिगृह मेसचा खर्च पेलणे अशक्य झाल्याने त्याच्यावर शिक्षण अर्धवट सोडण्याची वेळ आली होती. काँग्रेसचे नेते तिरुपती (पप्पू) पाटील कोंढेकर यांनी पुढाकार घेऊन ओंकारला ५१ हजार रुपयांची मदत केली.

ओंकाराच्या कुटुंबाला या कठीण परिस्थितीत आधार देण्यासाठी समाजातील दानशूर व्यक्ती, सेवाभावी संस्था आणि लोकप्रतिनिधींनी पुढे येऊन गुणवंत विद्यार्थ्याच्या वैद्यकीय शिक्षणासाठी मदतीचा हात द्यावा, असे आवाहनही करण्यात आले. एका गुणवंत विद्यार्थ्याचे डॉक्टर होण्याचे स्वप्न केवळ आर्थिक अडचणीमुळे थांबू नये. समाजातील प्रत्येक संवेदनशील व्यक्तीने आपल्या परीने हातभार लावावा यासाठी काँग्रेसचे नेते पप्पू पाटील कोंढेकर यांनी पुढाकार घेऊन ५१ हजार रुपयांची मदत केली. तसेच ओंकाराचे भविष्य उज्वल होण्यास मदत होईल, असा संदेश यावेळी देण्यात आला.

लोहा मुख्य चौकात हायमॅक्सचा झगमगाट; सुनेगाव तलावापर्यंत स्ट्रीट लाईट आ. चिखलीकरांचा पुढाकार; शहराच्या वैभवात भर

लोहा (प्रतिनिधी)- लोहा शहरातील छत्रपती शिवाजी महाराज यांच्या पुतळ्यासमोरील विद्युत खांबे हटविण्यात येणार आहेत. तसेच मुख्य चौक ते सुनेगाव तलावापर्यंत (शहराची हद्द) नवीन झालेल्या चौपदरी सिमेंट रस्त्याच्या दुभाजकात 'स्ट्रीट लाईट' आणि मुख्य चौकाच्या मध्यभागी भगवा ध्वज व हायमॅक्स बसविण्यात येणार असून, त्याबाबत तातडीने कार्यवाही सुरू करण्याचे निर्देश आमदार प्रतापराव पाटील चिखलीकर यांनी दिले आहेत. या व अन्य सुख असलेल्या कामामुळे शहराच्या वैभवात भर पडणार आहे

त्याचे सातत्याने प्रयत्न सुरू आहेत. हा शहराच्या वैभवात भर पाडणारा लोहा-पालम-गंगाखेड सिमेंट रोड शहराच्या हद्दीपर्यंत चौपदरी करावा असे निर्देश संबंधितांना दिले होते. त्यानुसार हे काम पूर्णत्वास गेले आहे. त्यावर दुभाजक करण्यात आले. त्याचे सुशोभिकरण व स्ट्रीट लाईट उभारण्यात येणार आहे

छत्रपती शिवाजी महाराज

स्ट्रीट लाईट तसेच अन्य महत्वाच्या कामाबाबत आमदार प्रतापराव पाटील चिखलीकर यांच्याशी चर्चा केली व त्या अनुषंगाने संकल्पना सांगितली. उपस्थित प्रमुख कार्यकर्त्यांचे म्हणणे ऐकून घेतले व त्यावर उपाययोजना करण्याच्या सूचना आ. चिखलीकर यांनी त्या त्या विभागाला दिल्या. रविवार, दि. ४ ऑक्टो. रोजी दुपारी आ. प्रतापराव पाटील चिखलीकर यांनी छत्रपती शिवाजी महाराज पुतळा सुशोभिकरण, परिसरातील कामाची प्रत्यक्ष पाहणी केली. त्यांच्यासोबत माजी आ. मोहनअण्णा हंबडे, तहसीलदार पळीकर, नगराध्यक्ष शरद पवार, माजी नगराध्यक्ष किरण वट्टमवार, माजी नगराध्यक्ष केशवराव मुकदम, उपनगराध्यक्ष करिम शेख, माजी नगराध्यक्ष दत्ता वाले, नगरसेवक हरिभाऊ चव्हाण, गटनेते भास्कर पवार नगरसेवक गणेश बगाडे, सतीश निखाते, दत्ता शेते, अनिल धुतमल, बाळू पवार, खंडू पवार, कार्यकर्ते उपस्थित होते.

लियाफी स्थापना दिनानिमित्त नांदेड विभागीय मेळावा उत्साहात

हजारो विमा प्रतिनिधींची उपस्थिती : मान्यवरांचे मार्गदर्शन

नांदेड (प्रतिनिधी)- लाइफ इन्शुरन्स एजंट फेडरेशन ऑफ इंडिया (लियाफी) च्या स्थापना दिनानिमित्त २ ऑक्टोबर रोजी नांदेड येथे लियाफीचा विभागीय मेळावा उत्साहात संपन्न झाला. या मेळाव्यास नांदेड विभागातील नांदेड, हिंगाळी, परभणी, आणि जालना जिल्ह्यातील हजारो विमाप्रतिनिधी उपस्थित होते.

कार्यक्रमाची सुरुवात दीप प्रज्वलन आणि महापुरुषांच्या प्रतिमेस पुष्पहार घालून करण्यात आली. त्यानंतर निगम गीत व लियाफी गीत सादर करण्यात आले. या विभागीय मेळाव्यात विमाप्रतिनिधीचे प्रश्न, संघटनेची भूमिका आणि त्यांच्या हिताच्या

विविध प्रश्नांवर मार्गदर्शन करण्यात आले. मेळाव्यास लियाफीचे अध्यक्ष रणवीर शर्मा व माजी ईसी मॅबर बाबूलाल मुंदडा आदी प्रमुख वक्ते म्हणून उपस्थित होते.

तसेच भारतीय आयुर्विमा महामंडळाचे नांदेड विभागाचे वरिष्ठ मंडळ प्रबंधक अभय

कुलकर्णी आणि विपणन प्रबंधक टी रामचंद्र यांची प्रमुख अतिथी म्हणून उपस्थिती लाभली. याप्रसंगी नांदेड विभागाच्या कोषाध्यक्षपदी सुरेश मिटकरी यांची सर्वानुमते निवड करण्यात आली. त्यांना राष्ट्रीय अध्यक्ष रणवीर शर्मा व बाबुलाल मुंदडा यांच्या हस्ते नियुक्तीपत्र प्रदान

करण्यात आले. यावेळी लियाफी पश्चिम क्षेत्राचे उपाध्यक्ष सुरेश शेळके, पश्चिम क्षेत्र लियाफीचे सी. एल. आर. ए. कन्व्हेनर दीपक जी काळे, लियाफी नांदेड विभागाचे अध्यक्ष कैलासजी भुतेकर, सचिव शेख एजास यांच्यासह नांदेड विभागाचे सर्व पदाधिकारी आणि नांदेड विभागातील सर्व शाखेचे पदाधिकारी तसेच नांदेड विभागातील सर्व विमा प्रतिनिधी बंधू आणि भगिनी मोठ्या संख्येने उपस्थित होते. स्थापना दिनाच्या निमित्ताने झालेल्या विभागीय मेळाव्यामुळे विमा प्रतिनिधींमध्ये संघटनात्मक एकजूट दिसून आली.

स्मार्ट शेतकरी, स्मार्ट शेती

शिवार

हदग्याचं मूल्यवर्धन

पारंपरिक औषधी वनस्पतीला आधुनिक अन्नप्रक्रियेची जोड; प्रथिने, खनिजे आणि अँटीऑक्सिडंटने समृद्ध सूप प्रीमिक्स

हदगा या वनस्पतीच्या फुलांमध्ये विविध जैवसक्रिय घटक, अँटीऑक्सिडंट, अँटीमायक्रोबियल आणि गुणधर्मांशी संबंधित संयुगे आढळतात. या गुणधर्मांचा विचार करून

फुलात दडलेली पोषणशक्ती

हदग्याच्या फुलांमध्ये फ्लॅव्होनॉइड्स, फेनोलिक संयुगे आणि जीवनसत्त्व क यांसारखे अँटीऑक्सिडंट घटक आढळतात. शरीरातील मुक्त रॅडिकल्समुळे होणारा ऑक्सिडेटिव्ह ताण कमी करण्यास हे घटक सहाय्यभूत ठरू शकतात. याशिवाय फुलांमध्ये विविध जैवसक्रिय संयुगे असून त्यांना सूक्ष्मजीवविरोधी आणि दाहविरोधी गुणधर्मांशी जोडले जाते. त्यामुळे पारंपरिक आहारातील हदग्याच्या फुलांकडे आता केवळ भाजी किंवा खाद्यपदार्थ म्हणून नव्हे, तर मूल्यवर्धित अन्नपदार्थासाठीच्या कच्च्या मालाच्या दृष्टिकोनातून पाहिले जात आहे.

फुलांपासून सूपपर्यंतचा प्रवास

सूप प्रीमिक्स तयार करण्यासाठी प्रथम हदग्याची ताजी फुले हाताने गोळा करून स्वच्छ पाण्याने धुतली जातात. त्यानंतर फुलांवर १० टक्के सोडियम कार्बोनेट द्रावणाची प्रक्रिया केली जाते. या प्रक्रियेमुळे रंग, सुगंध आणि काही जैवसक्रिय घटक टिकवून ठेवण्यास मदत होते. त्यानंतर फुले सावलीत वाळवून त्यातील आर्द्रता सुमारे १० टक्क्यांपर्यंत आणली जाते. वाळलेल्या फुलांची बारीक पूड तयार केली जाते. ही पूड पुढे मूगडाळ, हरभरा डाळ आणि उडीद डाळींपासून तयार केलेल्या सूप प्रीमिक्समध्ये मिसळली जाते. चव आणि सुगंधासाठी काळी मिरी, जिरे, आले, लसूण, धनेपूड आणि मीठ यांचा वापर केला जातो. विशेष म्हणजे या प्रयोगातील सूप प्रीमिक्समध्ये कृत्रिम संरक्षकांचा वापर करण्यात आलेला नाही.

दोन-तीन मिनिटांत सूप तयार

या प्रीमिक्सचा वापरही सोपा आहे. सुमारे १० ग्रॅम सूप प्रीमिक्स १०० मिलिलिटर पाण्यात मिसळून दोन ते तीन मिनिटे गरम करायचे. एक उकळी आल्यानंतर पौष्टिक सूप तयार.म्हणजेच पारंपरिक वनस्पतीचा आधुनिक आणि सोयीस्कर आहारपदार्थात केलेला हा प्रयोग ग्रामीण भागातील स्थानिक खाद्यपदार्थांना बाजारपेठ मिळवून देण्याच्या दृष्टीने महत्त्वाचा ठरू शकतो.

ग्रामीण महाराष्ट्राच्या आहारसंस्कृतीत सहज आढळणारा हदगा म्हणजे केवळ शोभेचे झाड नव्हे, तर पोषणमूल्यांनी समृद्ध अशी पारंपरिक वनस्पती. शुभ्र, लाल किंवा गुलाबी फुलांनी बहरणाऱ्या हदग्याला आपल्या आहारात आणि पारंपरिक उपचारपद्धतीत महत्त्वाचे स्थान आहे. आता याच हदग्याच्या फुलांना आधुनिक अन्नतंत्रज्ञानाची जोड मिळाली असून, त्यापासून पौष्टिक सूप प्रीमिक्स तयार करण्याचा प्रयोग करण्यात आला आहे.

- » सूपमध्ये अँटीऑक्सिडंट्सचा ठेवा : सूप प्रीमिक्सच्या पोषणमूल्याच्या परीक्षणात त्यामध्ये अँटीऑक्सिडंट घटक, फेनोलिक आणि फ्लॅव्होनॉइड संयुगे तसेच जीवनसत्त्व क आणि ब आढळले. यासोबतच लोह, कॅल्शियम, मॅग्नेशियम आणि झिंक यांसारखी आवश्यक खनिजेही असल्याचे परीक्षणात दिसून आले. फुलांमधील जैवसक्रिय घटक आणि डाळींमधील पोषक घटक यांचा एकत्रित वापर केल्यामुळे या सूप प्रीमिक्सला पोषणाच्या दृष्टीने वेगळे स्थान मिळू शकते.
- » डाळींमुळे प्रथिनांचीही भर : मूग, हरभरा आणि उडीद या डाळींचा समावेश केल्यामुळे सूपमध्ये प्रथिनांचे प्रमाण वाढते. डाळींमधील प्रथिनांमुळे अमिनो आम्लांचे संतुलन सुधारण्यास आणि आहाराचे पोषणमूल्य वाढवण्यास मदत होते. त्यामुळे हदग्याच्या फुलांची पोषणशक्ती आणि डाळींचे प्रथिनमूल्य यांची सांगड घालणारा हा सूप प्रीमिक्स पारंपरिक अन्नाला आधुनिक मूल्यवर्धन देणारा प्रयोग ठरतो.
- » गावच्या हदग्याला बाजारपेठेची वाट : हदग्याची फुले सहज उपलब्ध असूनही त्यांचा मूल्यवर्धित अन्नपदार्थ म्हणून मोठ्या प्रमाणावर वापर झालेला नाही. या प्रयोगामुळे स्थानिक पातळीवर हदग्याच्या फुलांचे संकलन, वाळवण, पावडरनिर्मिती आणि सूप प्रीमिक्स तयार करण्याचा छोटा

- उद्योग उभा करण्याची शक्यता निर्माण होते. महिला बचत गट, ग्रामीण उद्योजक, शेतकरी गट आणि लघुउद्योगांच्या माध्यमातून अशा उत्पादनाची निर्मिती केली तर स्थानिक वनस्पतीला बाजारपेठ आणि ग्रामीण भागाला रोजगार मिळू शकतो.
- » पारंपरिक ज्ञानाला आधुनिक तंत्रज्ञानाची जोड : हदगा आपल्या पारंपरिक आहाराचा भाग आहे. मात्र बदलत्या जीवनशैलीत अशा स्थानिक आणि पौष्टिक वनस्पतींचा वापर कमी होत चालला आहे. त्यामुळे पारंपरिक ज्ञान जपतानाच त्याला आधुनिक अन्नप्रक्रिया, आकर्षक स्वरूप आणि सोयीस्कर वापराची जोड देणे गरजेचे आहे. हदग्याच्या फुलांपासून तयार झालेले सूप प्रीमिक्स याच दिशेने टाकलेले एक पाऊल आहे. ज्या फुलांकडे आजवर दुर्लक्ष झाले, त्याच फुलातून उद्याचा पौष्टिक आणि मूल्यवर्धित ग्रामीण उद्योग उभा राहू शकतो.

फुलांना सुगंधापुरते मर्यादित ठेवू नका!

फुलांचे आयुष्य क्षणभंगुर! शेतातून काढणी केल्यानंतर काही तासांतच ती बाजारात पोहोचली नाहीत तर लाखो रुपयांची फुले अक्षरशः कचऱ्यात जाण्याची वेळ येते. मात्र, याच नाजूक फुलांना मूल्यवर्धनाची जोड दिली तर त्यांचा सुगंध थेट अर्थकारणाला चालना देऊ शकतो. अत्तर, सुगंधी तेल, नैसर्गिक रंग, गुलकंद, सुगंधी पाणी, हर्बल चहा, सौंदर्यप्रसाधने आणि जैविक खते अशा असंख्य उत्पादनांच्या माध्यमातून फुलशेतीला नवा उद्योग मिळू शकतो.

गुलकंदापासून हर्बल चहापर्यंत

पूजाअर्चा, सजावट आणि सण-उत्सवांमुळे फुलांना विशिष्ट काळात मोठी मागणी असते. मात्र, केवळ ताजी फुले विकण्यावर अवलंबून राहिल्यास बाजारभावातील चढ-उतार आणि नाशवंतपणाचा फटका शेतकऱ्यांना बसतो. फुलांवर प्रक्रिया करून तयार केलेली मूल्यवर्धित उत्पादने मात्र अधिक काळ टिकतात आणि त्यांना देशांतर्गत तसेच जागतिक बाजारपेठ उपलब्ध होते. फुलशेती, प्रक्रिया उद्योग आणि निर्यात या तिन्ही क्षेत्रांना जोडणारे हे अर्थकारण ग्रामीण भागासाठी रोजगाराची नवी दारे उघडणारे ठरू शकते. विशेषतः सेंद्रिय, नैसर्गिक आणि पर्यावरणपूरक उत्पादनांकडे ग्राहकांचा वाढता कल पाहता या क्षेत्रात मोठी संधी आहे.

सुकलेल्या फुलांतही कमाईचा सुगंध

फुले सुकवून त्यांचा वापर सजावट, शुभेच्छापत्रे, बुकमार्क, हस्तकला वस्तू आणि भेटवस्तू तयार करण्यासाठी करता येतो. सुकलेली फुले दीर्घकाळ टिकत असल्याने त्यांना बाजारपेठही मिळते. अल्प भांडवलत घरगुती पातळीवर सुरू करता येणारा हा व्यवसाय महिलांसाठीही रोजगाराचे प्रभावी साधन ठरू शकतो.

अत्तर, सुगंधी तेलाची बाजारपेठ

गुलाब, मोगरा, लव्हेंडर, चंपा यांसारख्या सुगंधी फुलांपासून नैसर्गिक अत्तर आणि सुगंधी तेल तयार करता येते. परप्युम, साबण, सौंदर्यप्रसाधने आणि अरोमाथेरपी उद्योगात या उत्पादनांचा वापर होतो. रासायनिक उत्पादनांपेक्षा नैसर्गिक आणि सेंद्रिय उत्पादनांना ग्राहकांची पसंती वाढत असल्याने फुलांपासून तयार होणाऱ्या अत्तराला देश-विदेशात मोठी बाजारपेठ निर्माण होत आहे.

फुलांतून नैसर्गिक रंगांची निर्मिती

झेंडू, गुलाब, शेवंती आणि हिबिस्कस यांसारख्या फुलांपासून नैसर्गिक रंग तयार करता येतात. वस्त्रोद्योग, खाद्यपदार्थ आणि सौंदर्यप्रसाधनांमध्ये या रंगांचा वापर होतो. रासायनिक रंगांमुळे पर्यावरणावर होणारे दुष्परिणाम लक्षात घेता नैसर्गिक रंगांना भविष्यात आणखी मोठी मागणी मिळण्याची शक्यता आहे.

सण-उत्सव आलेकी देवाच्या चरणीवाहिलेला झेंडू, मंदिरांची सजावट आणि धार्मिक कार्यक्रमांतील फुलांचा सडा दिसतो. मात्र पूजा संपली की हेच फूल निर्माल्याच्या ढिगात जाते. अनेकदा हे निर्माल्य थेट कचऱ्यात किंवा जलस्रोतांमध्ये फेकले जाते. काही तासांपूर्वी पूजनीय आणि मौल्यवान असलेले फूल अचानक कचरा का ठरावे, हा प्रश्न आता विज्ञानाने उपस्थित केला आहे. कारण झेंडूच्या फुलात कचरा

नसून ल्युटीन, नैसर्गिक रंगद्रव्ये, जैवसक्रिय घटक आणि तंतूंची मौल्यवान जैवसंपत्ती दडलेली आहे. झेंडूच्या फुलांचा हा प्रवास आता निर्माल्यापासून मूल्यनिर्मितीकडे वळू शकतो. योग्य तंत्रज्ञानाच्या मदतीने एका टाकाऊ फुलातून एक नव्हे तर ल्युटीन, प्रीबायोटिक्स आणि अखेरीस जैवखत अशी अनेक उत्पादने तयार करण्याची दिशा विकसित झाली आहे.

फुलांचा कचरा की सोन्याची खाण?

झेंडू म्हणजे पूजा, सजावट आणि उत्सव एवढीच त्याची ओळख नाही. वैज्ञानिक दृष्टिकोनातून पाहिले तर या फुलांमध्ये मोठ्या प्रमाणावर जैविक पदार्थ, नैसर्गिक रंगद्रव्ये, आहारातील तंतू आणि जैवसक्रिय घटक आहेत. थेट कंपोस्ट करून या फुलांची विल्हेवाट लावण हा एक पर्याय आहे; मात्र त्यातील मौल्यवान घटक आधी बाहेर काढून उर्वरित जैवभाराचा उपयोग केला तर त्यातून कितीतरी पटीने अधिक मूल्य निर्माण होऊ शकते. 'वेस्ट टू व्हॅल्यू' पेक्षा 'वेस्ट टू मल्टिपल व्हॅल्यू' ही ग्रीन बायोरिफायनरीची संकल्पना याच ठिकाणी महत्त्वाची ठरते.

पिवळ्या रंगामागे 'ल्युटीन'ची ताकद

झेंडूच्या फुलांचा पिवळा-केशरी रंग केवळ डोळ्यांना आकर्षक वाटत नाही, तर त्यामागे मौल्यवान कॅरोटिनाइड रंगद्रव्ये आहेत. त्यापैकी ल्युटीन हा महत्त्वाचा घटक आहे. न्यूट्रास्युटिकल्स, आरोग्यपूरक उत्पादने आणि कुक्कुटपालनात नैसर्गिक रंगद्रव्य म्हणून ल्युटीनला मोठी मागणी आहे. त्यामुळे आजपर्यंत सजावटीपुरता मर्यादित असलेला झेंडू उच्च-मूल्याच्या जैविक घटकाचा नैसर्गिक स्रोत बनू शकतो. फुलात ल्युटीन आहे; पण ते सहज हातात येत नाही. पेशींच्या संरचनेत हा घटक अडकलेला असल्याने केवळ फुलांची पावडर करून अपेक्षित प्रमाणात ल्युटीन मिळवणे शक्य होत नाही. यासाठी पेशींची रचना सैल करून आत दडलेले घटक उपलब्ध करून देणे आवश्यक आहे. स्वाहा सेंटर ऑफ एक्सलन्स, व्हीएनआयटी नागपूर येथील डीएसटी यंग सार्यटिस्ट डॉ. इप्सिता चक्रवर्ती यांनी विकसित केलेल्या एन्झाइम- आधारित प्रक्रियेतून यावर उपाय शोधण्यात आला आहे. एन्झाइमच्या उपचारांमुळे फुलांच्या पेशीभित्तिकेतील जटिल घटकांचे विघटन होते आणि ल्युटीन पुढील निष्कर्षणासाठी अधिक उपलब्ध होते. प्रयोगांमध्ये या प्रक्रियेनंतर ल्युटीनची उपलब्धता ४८ मायक्रोग्रॅम प्रतिग्रॅमवरून १०० मायक्रोग्रॅम प्रतिग्रॅमपर्यंत वाढल्याचे आढळले. म्हणजेच, त्याच जैवभारातून मिळणाऱ्या ल्युटीनचे प्रमाण जवळपास दुप्पट झाले. यानंतर पर्यावरणपूरक पद्धतीने ल्युटीनचे निष्कर्षण करून त्यापासून न्यूट्रास्युटिकल उत्पादन विकसित करण्यात आले आहे. डॉ. अनूपमा कुमार यांच्या मार्गदर्शनाखाली विकसित झालेली ही दिशा झेंडूच्या फुलांना उच्च-मूल्याच्या उत्पादनात रूपांतरित करण्याची क्षमता दाखवते.

अत्तर, सुगंधी तेलापासून नैसर्गिक रंग अन् हर्बल उत्पादनांपर्यंत मोठी बाजारपेठ शेतकऱ्यांच्या उत्पन्नाला मूल्यवर्धनाची जोड

निर्माल्य नव्हे, कमाईचा कच्चा माल!

झेंडूच्या फुलांत दडली जैवसंपत्ती; ल्युटीन, प्रीबायोटिक्सपासून जैवखतापर्यंत मूल्यनिर्मितीची नवी वाट

महिला बचतगट आणि लघुउद्योगांसाठी रोजगाराच्या नव्या संधी निर्माण होऊ शकतात. नैसर्गिक, सेंद्रिय आणि पर्यावरणपूरक उत्पादनांकडे जगाचा कल वाढत आहे. त्यामुळे भारतातील फुलशेतीला केवळ स्थानिक बाजारपेठेपुरते मर्यादित न ठेवता मूल्यवर्धन, प्रक्रिया आणि निर्यातीशी जोडण्याची हीच योग्य वेळ आहे.

मंदिरांपासून ग्रामीण उद्योगांपर्यंत नवी साखळी

या तंत्रज्ञानाची खरी कसोटी प्रयोगशाळेत नाही, तर प्रत्यक्ष जमिनीवर होणार आहे. मंदिर, बाजारपेठा, उत्सव आणि विविध समारंभांतून निर्माण होणारे निर्माल्य इतर कचऱ्यापासून वेगळे संकलित केले, तर ते ग्रामीण प्रक्रिया उद्योगासाठी नियमित कच्चा माल ठरू शकते. महिला बचत गट, शेतकरी उत्पादक कंपन्या, मंदिर संस्था आणि ग्रामीण उद्योजक यांच्या माध्यमातून विकेंद्रित प्रक्रिया केंद्रे उभारता येऊ शकतात. बाजारात विक्री न झालेली किंवा दर्जांमुळे उरलेली फुलेही या साखळीत आणता येतील. यामुळे निर्माल्याची विल्हेवाट लावण्याचा खर्च कमी होईल आणि त्याच वेळी रोजगार व उत्पन्नाची नवी संधी निर्माण होईल.

कचऱ्याची समस्या की अर्थव्यवस्थेची संधी?

ग्रीन बायोरिफायनरीचा अर्थ केवळ कचऱ्यापासून एखादे उत्पादन बनवणे एवढाच नाही. सर्वाधिक मौल्यवान घटक आधी मिळवणे, उरलेल्या जैवभाराचे पुन्हा मूल्यवर्धन करणे आणि शेवटी अवशेष शेतीत परतवणे, ही त्याची खरी संकल्पना आहे. आज मंदिराच्या बाहेर निर्माल्याच्या ढिगात पडलेले फूल उद्या ग्रामीण उद्योगासाठी कच्चा माल ठरू शकते. पूजा संपल्यानंतर फुलांचे आयुष्य संपत नाही; तिथूनच त्याच्या मूल्यनिर्मितीची खरी सुरुवात होऊ शकते.

मराठवाडा पदवीधर मतदारसंघासाठी आ. सतीश चव्हाण यांचा उमेदवारी अर्ज दाखल

महायुतीच्या दिग्गज नेत्यांच्या उपस्थितीत शक्तिप्रदर्शन; कार्यकर्ते व नागरिकांची मोठी गर्दी

नांदेड (प्रतिनिधी) – मराठवाडा पदवीधर मतदारसंघाच्या निवडणुकीसाठी राष्ट्रवादी काँग्रेस पक्षाचे तसेच भाजपा-शिवसेना महायुतीचे अधिकृत उमेदवार आ. सतीश चव्हाण यांनी सोमवार, दि. ५ रोजी छत्रपती संभाजीनगर येथील गोदावरी पब्लिक स्कूल, टी. व्ही. सेंटरजवळ, एन-१२, हडको येथे आपला उमेदवारी अर्ज दाखल केला.

या वेळी महायुतीतील प्रमुख नेते, मंत्री, खासदार, आमदार तसेच विविध पदाधिकारी मोठ्या संख्येने उपस्थित होते. छत्रपती संभाजीनगरचे पालकमंत्री अतुलजी

सावे, सहकार मंत्री बाबासाहेब पाटील, माजी मंत्री संजय बनसोडे, आमदार प्रताप पाटील चिखलीकर, माजी आ. मोहन अण्णा हंबडे, आ. बालाजी पाटील कल्याणकर, आ. विक्रम काळे (मराठवाडा शिक्षक मतदारसंघ) यांच्यासह महायुतीच्या अनेक नेत्यांनी उपस्थित राहून आ.

सतीश चव्हाण यांच्या उमेदवारीला पाठिंबा दिला. नांदेड जिल्ह्यातूनही राष्ट्रवादी काँग्रेसचे जिल्हाध्यक्ष शिवराज पाटील होटाळकर, कैलास भाऊ देशमुख, सुधाकर देशमुख, युवक जिल्हाध्यक्ष बालाजी पाटील शिंदे यांच्यासह पक्षाचे पदाधिकारी व कार्यकर्ते मोठ्या संख्येने उपस्थित

होते. यावेळी महायुतीचे माजी मंत्री, खासदार, आमदार, सर्व जिल्हाध्यक्ष, शहराध्यक्ष, तालुकाध्यक्ष, महापौर, नगराध्यक्ष, जिल्हा परिषद अध्यक्ष, नगरसेवक, जिल्हा परिषद सदस्य, पंचायत समिती सदस्य तसेच विविध आघाड्यांचे पदाधिकारी आणि कार्यकर्त्यांची उपस्थिती लक्षणीय होती.

उमेदवारी अर्ज दाखल करण्यापूर्वी उपस्थित कार्यकर्त्यांमध्ये मोठा उत्साह पाहायला मिळाला. ‘महायुतीचा अधिकृत उमेदवार विजयी करण्याचा निर्धार’ व्यक्त करत कार्यकर्त्यांनी मोठ्या संख्येने उपस्थिती लावली. पदवीधर

मतदारांच्या विविध प्रश्नांना न्याय देण्यासाठी आणि मराठवाड्याच्या विकासासाठी आ. सतीश चव्हाण यांच्या नेतृत्वावर विश्वास व्यक्त करण्यात आला.

दरम्यान, उमेदवारी अर्ज दाखल करण्याच्या कार्यक्रमाला महायुतीचे पदाधिकारी, कार्यकर्ते तसेच नागरिकांनी मोठ्या संख्येने उपस्थित राहून शक्तिप्रदर्शन केले. त्यामुळे छत्रपती संभाजीनगरमध्ये राजकीय वातावरण चांगलेच तापले असून, मराठवाडा पदवीधर मतदारसंघाच्या निवडणुकीत महायुतीने जोरदार मोर्चेबांधणी सुरू केल्याचे चित्र दिसून आले.

एमपीएसस्सी विद्यार्थ्यांच्या आंदोलनात राज ठाकरेंची एन्ट्री: ‘तुमच्या रागात सहभागी होण्यासाठी आलोय’, ७० हजार पदभरतीवरून सरकारला इशारा

त्यांनी विद्यार्थ्यांच्या आंदोलनाला पाठिंबा दर्शवला.

राज ठाकरे म्हणाले की, विद्यार्थ्यांच्या मनातील राग हा केवळ काही दिवसांपुरता किंवा आंदोलनापुरता मर्यादित राहू

नये. सरकारवर दबाव निर्माण करण्यासाठी हा असंतोष सातत्याने व्यक्त झाला पाहिजे. सरकारी नोकरीच्या तयारीसाठी तरुणांची अनेक वर्षे खर्ची पडतात. मात्र, परीक्षा, निकाल, भरती प्रक्रिया आणि त्यानंतरच्या विविध अडचणीमुळे त्यांच्या आयुष्यातील महत्त्वाचा काळ निघून जात असल्याचे त्यांनी म्हटले.

राज ठाकरे यांनी मुंबईतील आंदोलनाचा संदर्भ देत सध्याच्या व्यवस्थेवर भाष्य केले. तुमच्याकडे पेपर फुटतात, आमच्याकडे मत

पोलीस उप महानिरीक्षक शहाजी उमाप यांनी लातूरमध्ये घेतला ‘जनसंवाद’

लातूर (प्रतिनिधी) – दिनांक ५ ऑक्टोबर रोजी पोलीस उप महानिरीक्षक शहाजी उमाप यांनी पोलीस अधीक्षक कार्यालय, लातूर येथे जिल्ह्यातील तक्रारदारांशी संवाद साधला.

आपल्या जिल्हा भेटी दरम्यान, नागरिकांच्या अडीअडचणी समजावून घेऊन, त्यांच्या शिग्र सोडवणुकीद्वारे पोलीस - नागरिक यांच्यातील ‘संवाद’ मजबूत करून, लोकाभिमुख कामकाजाद्वारे पोलीस - जनता संबंध अधिक दृढ करण्यासाठी पोलीस उप महानिरीक्षक शहाजी उमाप यांनी नांदेड परिक्षेत्रातील चारही जिल्ह्यांत ‘जनसंवाद’ उपक्रम सुरू केला आहे.

आज रोजी लातूर जिल्ह्याच्या कामगिरीचा मासिक आढावा घेण्यासाठी पोलीस उप महानिरीक्षक हे सकाळपासून पोलीस अधीक्षक कार्यालयात उपस्थित होते.

या दरम्यान, पुपारी ०३.०० ते ०६.३० या वेळेेत त्यांनी जिल्ह्यातील तक्रारदारांशी ‘संवाद’ साधला. यादरम्यान, एकूण (५५) तक्रारदारांनी आपले लिखित अर्ज पोलीस उप महानिरीक्षक यांना सोपविले. यात, मालमत्ता विषयक वाद, मारहाण, दाखल गुन्हांचा तपास, सायबर फसवणूक, पोलीस संरक्षण, कौटुंबिक वाद, जिवे मारण्याची धमकी इत्यादी तक्रारींचा समावेश आहे. प्राप्त तक्रारींची गांभीर्याने दखल घेऊन, त्यांच्या शिग्र सोडवणुकीसाठी संबंधित उपविभागीय पोलीस अधिकारी व पोलीस ठाणे प्रभारी अधिकारी

यांना आवश्यक त्या सूचना देण्यात आल्या आहेत.

तक्रारदारांकडून प्राप्त होणाऱ्या अर्जांच्या शिग्र सोडवणुकीसाठी, पोलीस उप महानिरीक्षक कार्यालयाने यापूर्वीच ‘संवेदना’ ही तक्रार निवारण प्रणाली सुरू केली आहे. आज रोजी ‘जनसंवाद’ उपक्रमादरम्यान, प्राप्त झालेले सर्व अर्ज ‘संवेदना’ पोर्टलच्या माध्यमातून पुढील चौकशी व कार्यवाहीसाठी संबंधित अधिकाऱ्यांकडे वर्ग करण्यात येणार असून, प्रत्येक तक्रारीवर झालेल्या कार्यवाहीचा आढावा नांदेड परिक्षेत्र कार्यालयातील फीडबॅक टीममार्फत घेण्यात येणार आहे.

जळगाव जिल्हा परिषदेत ‘बोगस’ दिव्यांग प्रमाणपत्र घोटाळा!

९२ कर्मचाऱ्यांची नोकरी धोक्यात, प्रशासकीय वर्तुळात खळबळ

जळगाव (प्रतिनिधी) – जळगाव जिल्हा परिषदेतून एक अत्यंत धक्कादायक आणि मोठी बातमी समोर येत आहे. बनावट तसेच बोगस दिव्यांग प्रमाणपत्र सादर करून शासकीय नोकरी लाटणाऱ्या कर्मचाऱ्यांवर आता जिल्हा परिषद प्रशासनाने कठोर कारवाईचा बडगा उगारला आहे. या घोटाळ्यामुळे तब्बल ९२ कर्मचाऱ्यांची नोकरी आता धोक्यात आली असून संबंधित कर्मचाऱ्यांचे धाबे दणाले आहेत. या कारवाईमुळे संपूर्ण जळगाव जिल्ह्यात आणि प्रशासकीय वर्तुळात प्रचंड खळबळ उडाली आहे.

जळगाव जिल्हा परिषदेत एकूण ७१३ अधिकारी व कर्मचारी कार्यरत आहेत. शासकीय नियमानुसार जिल्हा परिषदेत नोकरी मिळवण्यासाठी उमेदवाराकडे किमान ४० टक्के दिव्यांगत्वाचे प्रमाणपत्र असणे अनिवार्य आहे. मात्र, शासनाच्या नव्या आदेशानुसार जेव्हा सर्व दिव्यांग कर्मचाऱ्यांची पुन्हा एकदा सखोल पडताळणी सुरू झाली, तेव्हा अत्यंत धक्कादायक प्रकार उघडकीस आला.

विशेष म्हणजे, जिल्हा परिषदेच्या विविध विभागांतील आणि सर्वच स्तरांवरील पदांवर कार्यरत असलेल्या ७२ कर्मचाऱ्यांचे दिव्यांगत्व नव्याने केलेल्या पडताळणीत थेट १० टक्क्यापेक्षाही कमी भरले आहे. त्यामुळे या कर्मचाऱ्यांनी केवळ नोकरी मिळवण्यासाठी बनावट अथवा फुगवलेली प्रमाणपत्रे सादर केल्याचा संशय बळावला आहे.

चौकशी अहवालात हे कर्मचारी दोषी आढळल्यास त्यांना तात्काळ नोकरीतून निलंबित करून थेट घरचा रस्ता दाखवला जाईल, असा सडेतोड इशारा जिल्हा परिषद प्रशासनाने दिला आहे.

Change In Name

My Old Name: **SHANTABAI** which now I am changing as New Name: **SHANTABAI BABURAO RATHOD** Hence forth, my all correspondence will be done as per my New Name please consider this public declaration.

Address: TQ. AMBAD DIST, JALNA AT LALWADI, POST PARNER, JALNA State - Maharashtra-431204. Mob: 8329263280

जाहीरप्रगटन

नांदेड येथील सह दिवाणी न्या. क. स्तर भोकर यांच्या न्यायालयात समक्ष श्री. आर.एन. इरले साहेब सह. दि. न्यायालय क. स्तर, भोकर. किरकोळ अर्ज क्र. २४३/२०२६

- समिधा प्र. सुनिल मोरे
धम्मशिला पि. लक्ष्मणराव कोठेर (माहेचे नाव)
वय- ४२ धंदा- नौकरी
- शालीनीबाई प्र. नारायण मोरे
कमलाबाई पि. तुळशीराम हनवते (माहेचे नाव)
वय- ६३ धंदा- सेवानिवृत्त कर्मचारी
- नारायण पि. भुजंगा मोरे
वय- ६४ धंदा- शेत
सर्व रा. बेंबर ता. भोकर जि. नांदेड

विरुद्ध
निरंक

दावा:- बॉम्बे रेगुलेशन अ‍ॅक्ट १८२७ च्या कलम १ ते ३ प्रमाणे वारसा प्रमाणपत्र मिळणे बाबत....

ज्याअर्थी अर्जदारांनी या न्यायालयात वारसा प्रमाणपत्र अर्ज केला आहे ज्याअर्थी अर्जदार मयत सुनिल नारायण मोरे यांचे वारस आहेत. मयत सुनिल नारायण मोरे यांचा मृत्यू दिनांक १७/०७/२०२६ रोजी झाला.

अर्जदार हेच मयताचे कायदेशीर वारस आहेत. अर्जदारांशिवाय कोणीही मयताचे वारस नाहीत. अर्जदार यांनी मान्यवर न्यायालयात वारसा प्रमाणपत्र मिळण्यासाठी अर्ज केला आहे. तरी प्रस्तुत प्रकरणी अर्जदार यांच्या नावे वारसा प्रमाणपत्र देण्यास कोणास काही आक्षेप असल्यास त्यांनी तो स्वतःच न्यायालयात दिनांक ०२/११/२०२६ रोजी किंवा एक महिन्यामध्ये नोंदवावा. मुदतीनंतर येणा-या आक्षेपाचा विचार करण्यात येणार नाही व अर्जाची पुढील सुनावणी करण्यात येईल.

आज दिनांक ३०/०९/२०२६ रोजी माझ्या सहनिशी व या न्यायालयाच्या शिफ्यानिशी दिले.

आदेशावरून
स.अधिक्षक
क. लिपिक
सह दिवाणी न्यायालय क. स्तर, भोकर.
आदेशावरून
स.अधिक्षक
दिवाणी न्यायालय क. स्तर, भोकर.

मोदी मंत्रिमंडळात मोठ्या फेरबदलाचे वारे, दोन बड्या

मंत्र्यांची गच्छंती निश्चित, श्रीकांत शिंदेंना लॉटरी लागणार?

मुंबई (प्रतिनिधी) – केंद्र सरकारमधील मोदी मंत्रिमंडळात लवकरच मोठ्या फेरबदलाचे जोरदार वारे वाहू लागल्याचे आहेत. भारतीय जनता पक्षाने उत्तर प्रदेशातील राज्यसभा निवडणुकीसाठी आपल्या ८ उमेदवारांची घोषणा केली आहे. मात्र, या यादीतून केंद्रीय पेट्रोलियम मंत्री हरदीपसिंग पुरी आणि केंद्रीय राज्यमंत्री बी. एल. वर्मा या दोन वजनदार मंत्र्यांची नावे गायब असल्याने राजकीय वर्तुळात प्रचंड खळबळ उडाली आहे.

या दोन्ही बड्या नेत्यांचा राज्यसभा कार्यकाळ २५ नोव्हेंबर २०२६ रोजी संपत आहे. पुनर्निर्वाचन न झाल्याने या दोन

मंत्र्यांची गच्छंती जवळपास निश्चित मानली जात असून रिक्त होणाऱ्या जागांवर कोणाची वर्णी लागणार? खासदार श्रीकांत शिंदे यांना केंद्रीय मंत्रिमंडळात लॉटरी लागणार का? याकडे संपूर्ण देशाचे लक्ष लागले आहे.

शासकीय नियमानुसार, कोणत्याही मंत्र्याला पदावर राहण्यासाठी संसदेच्या कोणत्याही एका सभागृहाचे सदस्य असणे अनिवार्य असते. हरदीपसिंग पुरी यांना सर्वप्रथम जानेवारी २०१८ मध्ये उत्तर प्रदेशातून राज्यसभेत पाठवण्यात आले होते. त्यानंतर नोव्हेंबर २०२० मध्ये ते पुन्हा बिनविरोध निवडून आले आणि

भाजपमध्ये मोठा धक्का तंत्र! केंद्रीय मंत्री हरदीप सिंह पुरीसह ८ विद्यमान राज्यसभा खासदारांना नारळ

उत्तर प्रदेशातील आगामी राज्यसभा निवडणुकीच्या पार्श्वभूमीवर भारतीय जनता पक्षाने सोमवारी आपल्या आठ उमेदवारांची घोषणा केली. केंद्रीय मंत्री हरदीप सिंह पुरी आणि बी. एल. वर्मा यांच्यासह भाजपच्या विद्यमान खासदारांना पुन्हा संधी मिळालेली नाही. उत्तर प्रदेशातील राज्यसभा निवडणूक १६ ऑक्टोबर रोजी होणार आहे. भाजपने जाहीर केलेल्या यादीत माजी लोकसभा खासदार प्रियंका सिंह रावत आणि झारखंडचे राज्यपाल तसेच उत्तर प्रदेशातील भाजपचे प्रमुख नेते संतोष गंगवार यांची कन्या श्रुती गंगवार यांचा समावेश आहे. या दोघी पक्षाच्या दोन महिला उमेदवार आहेत.

२०२४ मध्ये त्यांच्याकडे पेट्रोलियम आणि नैसर्गिक वायू मंत्रालयाची जबाबदारी सोपवण्यात आली होती. मात्र, आता भाजपच्या नव्या यादीत

तहकूब वनोपजाचा ई-लिलावाची सुचना वनोपज मालाच्या इच्छुक खरेदीदारांना कळविण्यात येते की, किनवट वन प्रकल्प विभागाअंतर्गत कार्यरत असलेले राजगड व जलधारा विक्री आगारातील तहकुब साग इमारत, साग फाटे, आडजात इमारत व आडजात फाटे, साग बीट, आडजात बीट इत्यादी वनोपजाचा ई लिलाव दि.०७.१०.२०२६ ते ०९.१०.२०२६ रोजी होणार आहे. यासंबंधात अधिक माहितीसाठी <https://eauction.mahaforest.gov.in> तसेच एफडीसीएम लिमी. चे www.fdcml.co.in या संकेतस्थळाला भेट द्यावी.

(बी.के. कलेटवाड)

सहाय्यक वेतन व लेखा अधिकारी

वन प्रकल्प विभाग किनवट

टी.सी. हरवली

माझी पठाण समीर ताहेर या नावाची इयत्ता सातवी पासची टी.सी. मुखेडनांदेड प्रवासादरम्यान हरवली आहे. कोणाला सापडल्यास खालील पत्त्यावर संपर्क साधावा. - संपर्क पत्ता - पठाण समीर ताहेर रा. मोमीन गल्ली, मुखेड, जि. नांदेड.

गुणपत्रक हरवले

माझे शशांक शंकर शंखपाळे या नावाचे बांधकाम पर्यवेक्षक चे गुणपत्रक बिलोली ते कासराळी प्रवास करताना हरवले आहे. कोणाला सापडल्यास संपर्क साधावा. - संपर्क पत्ता - शशांक शंकर शंखपाळे रा. बिलोली ता. बिलोली जि. नांदेड मो.नं. ९९२३७४५७५३

चौकशीची जाहीर नोटीस (सन १९५० चे मुंबई सार्वजनिक विश्वस्त व्यवस्था अधिनियमाचे कलम ५० (अ)(१)) अर्ज क्रमांक :- २१८/२०२६ (क-५०अ) सार्वजनिक विश्वस्त व्यवस्था:- श्री. सहस्त्रकुंड वाणपराज महादेव मंदिर, तीर्थक्षेत्र सहस्त्रकुंड, याळशी बु. ता. किनवट जि. नांदेड नों.क्र. (ए-२४२७) अर्जदार :- १) नारायण सखाराम दंतलवार रा.इस्लापुर ता.किनवट जि.नांदेड व इतर ज्याअर्थी वरील अर्जदार यांनी वर नमुद न्यासासाठी योजना मंजूर करून मिळणेसाठी म.सा.वि.व्य. अधिनियम १९५० चे कलम ५०(अ)(१) अन्वये अर्ज केला आहे. आणि वरील सार्वजनिक न्यासा संबंधात कलम ५०(अ)(१) अन्वये योजना करण्यासाठी मा. धर्मादाय उप आयुक्त, नांदेड विभाग, नांदेड हे चौकशी करणार आहेत. त्याअर्थी, संबंधीत लोकांच्या माहितीसाठी सदर नोटीस प्रसिध्द करण्यात येत आहे. याकाठी कोणाला काही सांगण्याचे असेल किंवा काही हरका घ्यावयाची असेल अगर पुरावा देण्याचे असेल त्यांनी त्यांची लेखी कैफियत सर्व पुरावे/कागदपत्रांसह ही नोटीस प्रसिध्द झाल्या तारखे पासून ३० (तीस) दिवसांचे आत स्वतः / वकिलामार्फत व्यक्तिः/अथवा टपालाने या कार्यालयामध्ये सादर करावे. त्यानंतर आलेल्या कैफियतीचा विचार केला जाणार नाही. वरील मुदतीत कोणाची काही हरकत आली नाही तर ते कामपुढे चालवून निकाली काढण्यात येईल, सदरची नोटीस माझ्या सहनीने व मा.धर्मादाय उप आयुक्त, नांदेड विभाग, नांदेड यांचे शिक्क्यानिशी आज दि. १०/०९/२०२६ रोजी दिली.
अधिक्षक न्यायाशाखा सार्वजनिक न्यास नोंदणी कार्यालय, नांदेड विभाग, नांदेड.

